

A vers

*Ha hallani akarod,
amit hallani akarsz:
mondd ki te magad.
Az én versem nem imamalom.
Nem szívem manifesztuma.
A szív
kopott szövet is lehet,
helyenként lyukas.
A vers,
igen, a vers legyen égővörös kendő,
sebezze föl az élők szemét,
takarja le a holtakat.*

JÁVORSZKY BÉLA fordításai

ARTO MELLERI

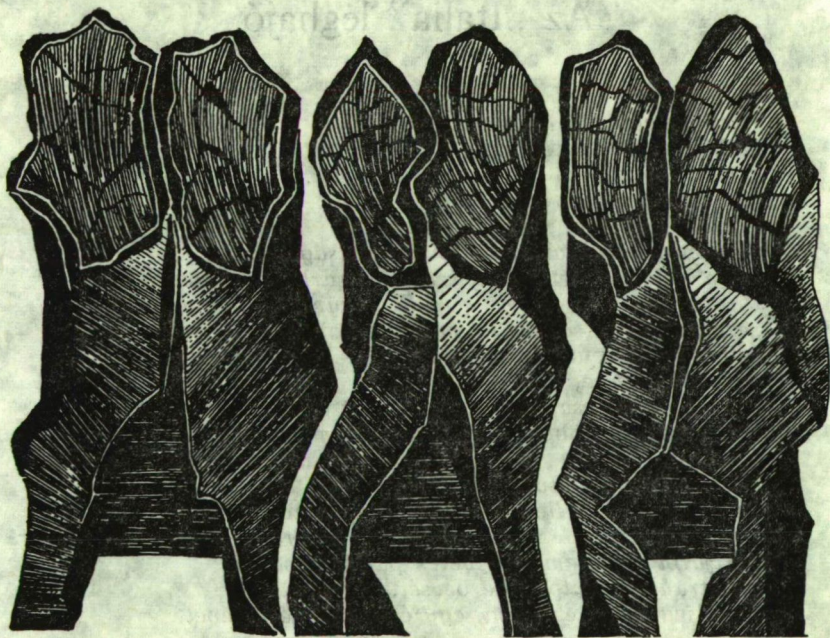
Az „Italia” léghajó

*Isten veletek, kedveseim,
Nobile tábornok itthagya,
elszáll léghajóján a csillogó halálba ...
aki indulásakor tudja már,
hová vezet útja, máris megérkezett
egy apró, alig szárnyacsonknyi távolságba;
Isten veletek, kétkedők, szájakatok sarkában mosoly
akár a zablanyom:
„ezen az úton sohase ér majd célba”
célba, mintha az is valami
városnév lenne,
egy nap alatt csak egy napnyi utat tehetünk meg, és
mégis többet, többet kell, úgy igaz, mértéket kell vennünk
a Múlандóságáról,*

*Isten veletek, kedveseim,
én ott leszek mellette, az írnökkel leszek,
a sírás
partjáról figyelem a nevetés parttalanságát,
a kátrány és a tollpihe becsét,
és följegyzem: ez álom, egy éjszaka mércéjével
örök,
a józan ész Bastille-ostroma;*

Isten veletek, ti akik mindig tudjátok mit kellene tenni
és hogyan,
tudjátok, nem teszitek, szögre akasztjátok a kalapotokat,
s a szög neve Történelem,
Nobile tábornok elröpül most a történelem krátere fölé
északnak, föl északnak, a réműlettel teli
nap ótot olvaszt
és csaknem belefröccsen a tenger jeges vizébe,
a hold, kámforba áztatott vattagolyó,
törölgeti a füstölő eget,
Isten veletek, kedveseim, előttünk szikráznak már
Thule kristálypartjai

JÁVORSZKY BÉLA fordítása

SZENTI ERNŐ GRAFIKÁJA